

'Drachtster' fietsen naar derde wereld

DRACHTEN - De kans is heel groot dat binnenkort in Uganda gereden wordt op een fiets die in Drachten gemaakt is. Vrijdagmorgen leverde Het Project, instelling voor vroegtijdige schoolverlaters, een tiental fietsen af aan 'Vraag en aanbod internationaal' en kreeg daarvoor een aantal wrakken terug. De opgeknapte rijwielen worden verscheept naar derde-wereldlanden, waar ze terecht komen bij projecten van uiteenlopende aard.

'Vraag en aanbod internationaal' is in 1985 opgericht door religieuzen van verschillende orden als project voor jongeren zonder werk. Uitgangspunt was de uitzichtloosheid van langdurig werkloze jongeren in Nederland en de behoefte aan bepaalde goederen in ontwikkelingslanden. „Het is kleinschalige hulp, maar erg belangrijk”, vindt Hans Visser, die bekend wel eens vraagtekens te zetten bij de ontwikkelingshulp waarvan de gelden niet zelden bij de verkeerden terechtkomen. „Dit komt wel op de goede plaats terecht. Wij werken op aanvraag van bijvoorbeeld de missie of de Nederlandse ambassade. Voorwaarde is dat de aanvraag gedragen wordt door een organisatie.”

Door dit initiatief worden jaarlijks hele scheepsladingen goederen naar de derde-wereldlanden verscheept. Niet alleen fietsen, maar bijvoorbeeld ook naaimachines, rolstoelen en landbouwgereedschap. In alle gevallen gaat het om gebruikte apparaten, die op een veertigtal werkplaatsen in Nederland gerenoveerd worden. Hans Visser: „Niet alleen in speciale werkplaatsen, maar ook scholen en opleidingsinstituten als deze. Vooral scholen haken er graag op in. Omdat ze er heel direct bij betrokken zijn en de leerlingen ook weten waarvoor ze het doen.”

Voor Het Project in Drachten was het de eerste keer dat een serie

fietsen opgeknapt werd. Coördinator Reink Versloot noemt het een „unieke vorm van samenwerking” en betreurt het dat voor de andere studierichtingen veel moeilijker werkprojecten te vinden zijn. Versloot vindt het mes aan twee kanten snijden: „Wij hebben een werkervaringsproject en we doen iets voor de derde wereld. De kosten krijgen we vergoed, terwijl we ook nog een vergoeding ontvangen. Daarvan gaan we een dagje uit met de jongeren.”

De fietswrakken worden omgebouwd tot standaardmodellen. In feite worden alle onderdelen voorgeschreven door 'Vraag en aanbod internationaal'. Kwaliteitscontroleur Hubert Bink legt uit dat dit met opzet gebeurt: „Anders zijn reparaties heel moeilijk uit te voe-

ren, omdat onderdelen niet uitgewisseld kunnen worden. We hebben bijvoorbeeld ook geen handremmen, maar een remnaaf. Onderhoudsgevoelige onderdelen worden zo veel mogelijk vermeden.”

Dat de meeste fietsen niet voorzien zijn van licht heeft weer een andere achtergrond. Niet alleen is het in bepaalde landen te gevaarlijk om 's avonds of 's nachts met een fiets op straat te komen, ook komen de meeste fietsen terecht bij instellingen of ziekenhuizen waar alleen overdag gebruik wordt gemaakt van de fiets. Voor wat betreft de banden is gekozen voor de sterkte Vredestein met noppen, omdat de wegen in de meeste landen niet de Nederlandse kwaliteit hebben.

Dat de activiteiten van 'Vraag en aanbod internationaal' effect hebben bewijst een overzicht van verscheepte goederen in 1991. De 745 fietsen kwamen onder meer terecht in Uganda, Ghana, Tanzania en Soedan. Daarnaast werden 349 naaimachines, 253 schrijfmachines en achttien stencilmachines verzonden. In totaal waren het 16.095 artikelen, waarbij Uganda, Ghana en Zaire de grootste afnemers waren. Wat de financiën betreft kost de verzending het meeste geld. Hans Visser: „Omdat we een ontwikkelingshulporganisatie zijn hoeven we geen btw te betalen, waardoor de onderdelen goedkoper zijn. De gelden voor het vervoer krijgen we van organisaties als Wilde Ganzen, akties en particulieren.”

Hubert Bink controleert een van de fietsen, terwijl Hans Visser toekijkt. Bij de fietsen een aantal van de leerlingen en leerkracht Ted Jan Stoker. (foto Harry Blokzijl)

Drachtster Courant, 19 juni 1992

Vol plannen en verwachtingen is op zondag 15 november plotseling uit het leven weggerukt onze AVO leerkracht en collega

DEODAAT KUNEMAN

op de leeftijd van 38 jaar.

Oprecht betrokken bij onze jongeren zal hij in onze herinnering voortleven als een man die trouw en recht door zee stond voor zijn taak.

Wij wensen Freke en de familie veel sterkte toe.

Appelscha, 16 november 1992

**Directie, medewerkers
en jongeren
BJ Centrum „Aekinga”**

Leeuwarder Courant, 18 november 1992